

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 7 de març de 2003 • Núm. 375 • Any IX • 0.75 Euros

BRUTÍCIA-MALALTIA

DENÚNCIES

Una dona plena la casa de brossa

Malatia de Diògenes

Pirotècnia
Tomàs amplia
les seues
instal.lacions

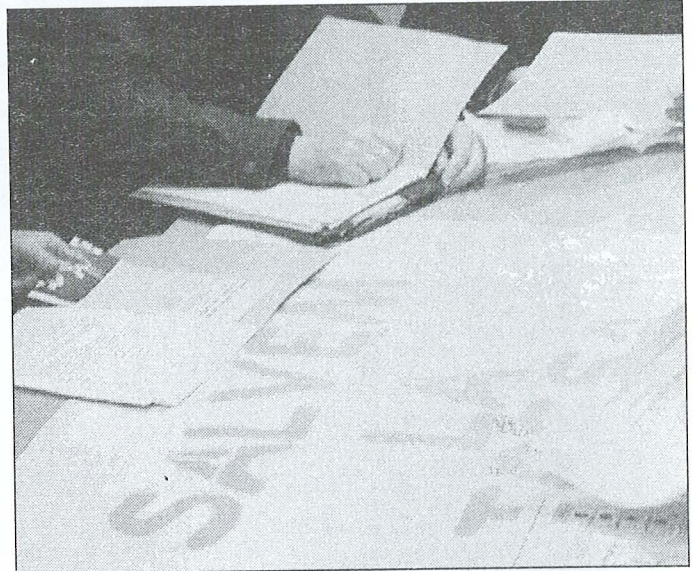
Presentació de
les falles Caduf
i Paperina

Centre
Excursionista
Xiruca

Pirotència Tomás amplia les

L'empresa Pirotència Tomás ubicada a la muntanyeta de la Tossa ha obtingut el permís de la Generalitat per ampliar les seues instal·lacions.

TEXT: redacció

FOTOS: Iluïsa Garcia

La Conselleria d'urbanisme li ha fet arribar un dictamen en el que dona raó a les peticions d'aquesta firma que demanava l'autorització des de feia algun temps. **"Portem un any de tràmits per una possible ampliació i ara la conselleria d'obres públiques ha fet la declaració d'interés comunitari, pera la qual cosa anem a ampliar"**, explicava el gerent de l'empresa, José Antonio Gregori. Gregori anunciava que en breu s'efectuaria la certificació de l'obra de la primera fase i pròximament s'iniciaria la segona. De fet, assegurava que **"estan treballant sis persones més per la qual cosa necessitem més espai"**.

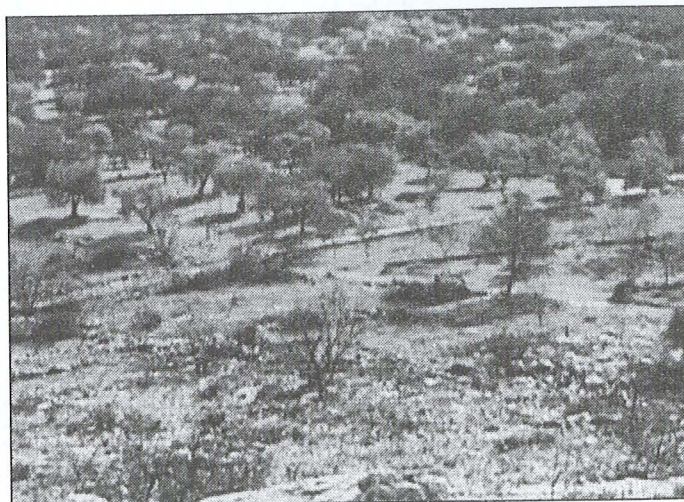
Segons Gregori, en tractar-se d'una empresa que no

produeix sino que comercialitza, **"el motiu de les ampliacions no és altre que la seguretat en l'emmagatzematge de paquets i en la manipulació més segura dels productes"**. Els nous magatzems **"tenen una superfície més dilatada que els altres, per tant es guanyarà en seguretat i s'evitaran riscos innecessaris"**.

La sol·licitud d'ampliació

que es venia gestant d'abans que es comencés a parlar del projecte de camp de golf, es va trobar ara farà un any i mig amb l'obstacle d'aquest darrer projecte. Va ser en aquest moment quan es va començar a parlar no només de les problemàtiques que podria comportar una ampliació de l'empresa sino també de la possibilitat que la pirotència hagués de marxar del lloc donada la

impossibilitat de combinar els dos negocis, ca recordar que el marc legal deixa ben clar que una empresa d'aquesta tipologia i perillositat ha d'estar a un mínim de dos quilòmetres d'un nucli poblacional; una situació que de fer-se el camp de golf no es compliria. Segons el portaveu del BNV a l'Ajuntament de Benicarló, Francesc Xavier Rodríguez, **"es vergonyós que per una banda, el Consell haja doant la raó a l'empresa davant la posició contrària de l'ajuntament per un possible camp de golf"**. Per Rodríguez, aquesta decisió fa pensar que **"Conselleria avantposa els interessos d'una empresa que funciona des de fa molts anys que els suposats interessos econòmics que pot comporta un projecte que encara no té cos i del que no se sap si podria funcionar"**.

instal.lacions

De fet, degut a l'empenta amb la que s'ha defensat el projecte des de l'ajuntament i el fet que s'intentés evitar des del consistori que es dones l'autorització per ampliar el recinte ha fet pensar a molts en la possibilitat que darrere el tema s'amaguen obscurs interessos, **"dona la sensació que l'ajuntament és l'empresa promotora del camp de golf, i no una empresa privada; volen ficar el camp de golf amb calçador"**.

Des del Bloc, es defensa la posició de la Pirotecnia, però a més es recorda que encara hi ha un altre tema pendentm, el poblat ibèric **"encara no s'ha explicat com acabarà aquesta problemàtica"**. En aquest sentit, des del bloc es critica el fet que a hores d'ara encara no s'hagen resolt les al·legacions que es varen

presentar **"se van presentar al·legacions al primer projecte i al segon es presenta un estudi alternatiu d'impacte ambiental que demostrava que el projecte no era viable"**. L'estudi es basava en diversos punts com són l'impacte paisagístic, poblacional, patrimonial i els dèficits hídrics entre altres que podria comportar de materialitzar-se el cap de golf i el complexe residencial que hi ha previst.

D'altra banda, Rodríguez recela que l'equip de govern pugui portar a ple el tema. **"tenint en compte que ha entrat documentació nova a l'expedient seria possible, però és un factor que els pot perjudicar en quant a rendibilitat electoral, per tant és de suposar que s'anirà amb molta cautela, tot i que els interessos privats són molt forts"**.

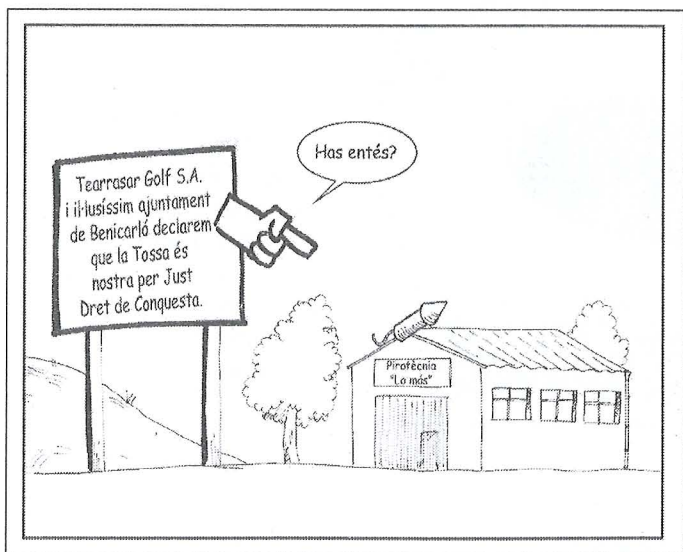
Editorial

El patrimoni

FA UNS dies, el regidor de Cultura Francisco Flos es posava una medalla darrere una altra volent fer creure a tothom que ell i només ell ha estat el gran recuperador del patrimoni local. Una setmana després han estat enderrocades algunes de les casetes de volta que hi havia a l'anomenada "Finca del Marqués", just al costat de Sant Gregori. I ara què? Flos se seguirà omplint de medalles menyspreant la transcendència de l'esdeveniment de la mateixa manera que ho ha fet amb la matussera **"rehabilitació"** dels aljubs del nostre terme municipal. Mentrestant, la veu suposadament autoritzada i documentada del cronista oficial de Benicarló es manté al marge i no opina res. És la veu en off. Vinguen dies i caiguen pans.

Manifestació

Vist des d'un punt de vista històric, els actes multitudinaris convocats per la dreta tenien com a objectiu el culte al líder. Eren actes d'afirmació de coses òbvies o inamovibles on tot estava perfectament organitzat amb els diners de tots: transport, menjar, infraestructura i escandalós abús dels mitjans de comunicació públics. Si bé el PHN té com a grans defectes l'enfrontament entre les diverses comunitats autònomes de l'estat i la irracionalitat en el repartiment d'un aigua que no sobra, encara sembla més sorprenent que es convoque una manifestació per a reivindicar una cosa (el PHN) que ja ha estat aprovada per les Corts Espanyoles.

Des del Bloc, es defensa la posició de la Pirotecnia, però a més es recorda que encara hi ha un altre tema pendentm, el poblat ibèric "encara no s'ha explicat com acabarà aquesta problemàtica"

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

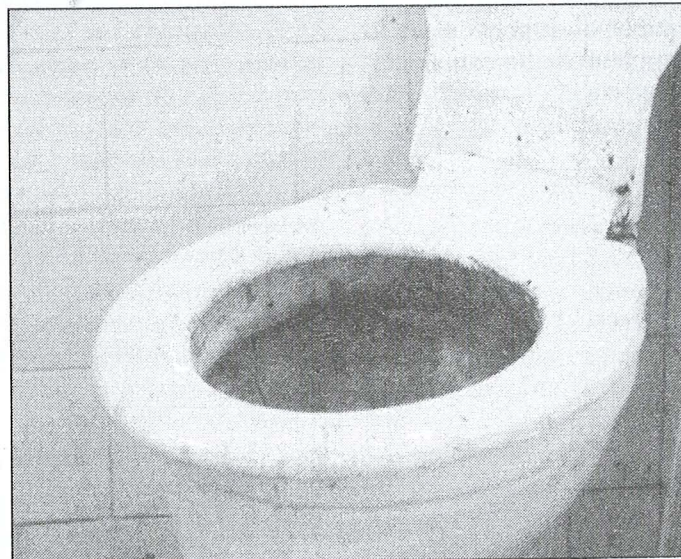
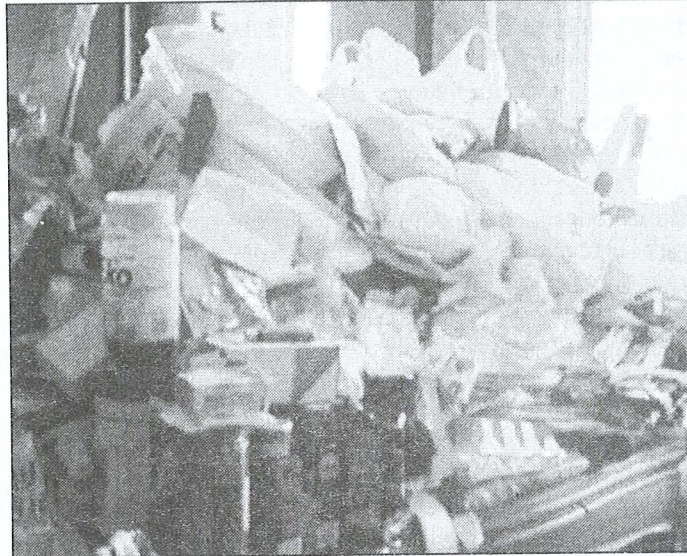
Denuncien a Benicarló una malalta del síndrome de Diògenes

Borses de tot tipus, recipients en llauna, ampolles, caixes, fruita podrida, sabates i tot tipus de vestuari són alguns dels elements que acumula en la seva casa del carrer Sant Telm de Benicarló, Manolita Alfonso.

TEXT: noemioms

FOTOS: lluísagarcia

Els veïns asseguren que recull les borses d'escombraries en el carrer i les introdueix en la seva casa, ella ho nega i explica el desordre dient que **"últimament ha estat molt ocupada"** i no ha **"tingut temps de netejar"**. La veritat és que els propietaris dels habitatges confrontants es queixen de la forta pudor que procedeix de la casa **"a l'estiu, no podem ni obrir les finestres amb la pesta que tira tot allò..."** explica la veïna del pis superior, Rosario Sánchez. Però els veïns no temen tant la forta pudor que d'allí es desprèn com la possibilitat que entre els enderrocs acumulats es troben altres tipus d'éssers vius: **"jo escolto a la nit que amb una escombra o alguna cosa així comença a matar coses; o paneroles o no sé el qual, però esgarrapa la**

paret, amb el que al meu em dóna una por horrosa", explica Rosario, qui afegeix que no li estranyaria atès que **"els paletes ja van veure rates mortes en aquest pis"**. El fàstic arriba fins tal punt que una veïna de baix va patir dos infarts i els atribueix a aquesta situació, mentre que a una altra de les veïnes se li va omplir tota la boca de llaguetes. No obstant, les molèsties també són econòmiques ja que **"a causa de la seva negligència té totes les canonades trencades"** pel que recentment una dels propietaris d'un dels apartaments va haver de cridar a les autoritats perquè se solucionés el tema ja que tenia importants goteres en el sostre de la seua casa.

Després de les reiterades queixes veïnals, des de l'equip de govern assegura que aquestes han estat escoltades i que l'assumpte està ara en mans dels serveis socials.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Escuder ja és el candidat oficial del PSPV-PSOE

El PSPV-PSOE ja té candidat. Enric Escuder ha estat ratificat.

TEXT: noemiOMS

FOTO: Iluïsa Garcia

Com s'esperava l'assemblea del Partit socialista va ratificar divendres de la setmana passada Enric Escuder com candidat a les eleccions municipals de Benicarló. La llista, que es va aprovar per 35 vots a favor, 3 abstencions i cap vot en contra, comptarà amb cares conegudes per a la ciutadania com són Utiliano Martínez o Vicente Piñana ambdós regidors

en el quadrienni governat pel PSOE. A més, se seguirà contant amb els actuals edils Begoña Ayza i Ramon Compte, no ocorrent el mateix amb Teresa Burguillo i José Escribano. Amb aquesta votació unànime a la llista, els socialistes pretenen donar per superat el període de crispació i guerres internes que va acabar amb un trencament intern. Així doncs, asseguren que són "conscients del paper que els tocarà jugar" i que tenen "la voluntat de

col·laborar amb la gent". Així doncs, Escuder va ressaltar que aposten per la interactivitat amb la ciutadania, perquè "els ciutadans, a través dels mecanismes que s'han de crear per a facilitar l'accés a l'activitat municipal puguen fer les seues propostes al ple". Segons el candidat, sent receptius amb les crítiques ciutadanes es millorarien els serveis a l'usuari. En aquest sentit, Escuder va explicar que han estat estudiant "el funciona-

ment de certs ajuntaments que han aconseguit la ISO 9.000". Per l'altre costat, des del PSOE es van subratllar també altres aspectes importants del programa com són l'aposta clara pel creixement econòmic sempre respectant el mediambient, combatre la fractura social de la ciutat donant més suport a les organitzacions no governamentals, així com l'accés fàcil a Internet i la culturització de la ciutadania en aquest aspecte.

Carta

Cuiners

SENYORA DIRECTORA de La Veu de Benicarló,

L'altre dia, mentre feia zàping, vaig fer una petita pausa en la pràctica del meu esport favorit perquè vaig veure un cuiner que ens ensenyava la manera de fer un plat a base de conill, llagostins i caragols. Mentre anava seguint l'elaboració del plat, van dir que imprescindible que els llagostins foren de Vinaròs. Bé, vaig pensar, deu ser un restaurant del poble veí. Però quina va ser la meua sorpresa i el meu embadaliment en veure al final del reportatge la llista d'ingredients, on s'especificava amb ofensiva claredat, que els llagostins havien de ser de Vinaròs, però resulta que el restaurant es troba a Benicarló. Per a més escarni, aquest establiment té la seua seu dins l'àrea lúdico festiva del nou recinte del port de Benicarló. Ara resulta que els llagostins del nostre poble no són bons per a un restaurant des d'on diàriament es veuen arribar les barques que els porten. A mi que no em busquen dins d'aquest establiment amb nom de pardal.

El trànsit com a risc laboral

TEXT: noemiOMS

L'institut tecnològic del Moble en el Baix Maestrat va acollir aquesta setmana una jornada sobre els accidents de tràfic en el treball. La jornada va reunir a destacats experts

amb l'objectiu de reflexionar sobre la problemàtica. Precisament, les estadístiques de sinistralitat dels últims anys confirmen un notable increment dels accidents de treball in itinere i en missió. En aquesta trobada, es pretenia

debatre al voltant de la nova llei de seguretat Vial, les possibles estratègies preventives per a fer efectiva la disminució d'accidents, i finalment, la participació dels experts de l'Institut Universitari de trànsit i seguretat vial.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 374.

TEXT: elector

Com més s'apropen els comicis electorals municipals i autonòmics, i encara falten tres mesos, amb menys pudor exhibeixen vostés les seues debilitats ideològiques. Als dos editorials de la setmana passada carreguen sense misericòrdia -però amb unes evidències aclaparadores, tot siga dit- contra la descarada actuació preelectoral dels dos partits d'àmbit estatal amb representació al consistori local. Per a quan un editorial on es parle, encara que siga malament, de la formació política que té nom, segons el diccionari, de **"fragment de roca de més de 256 mil·límetres de diàmetre"**? No em dirà, senyora Garcia, que al seu editorialista (és vosté?) no li ha passat res pel pensament quan ha sabut que la primera proposta cultural feta pel BLOC per Benicarló ha estat plantar una falla. Ja sé que em repeteixo però encara estic en estat de xoc, de veritat.

De tot el que apareix en el darrer número, el que més m'ha tornat a impactar ha estat l'article de Pere Bausà. Aquestes dues set-

manes he llegit amb tant d'interés com indignació els escrits sobre l'ús despietat que se'n fa de la fam al món. M'esgarrija que no ens esgarriem amb les esgarrioses xifres de les misèries de la Humanitat.

També m'ha deixat amb mal rotllo la col·laboració de Carles Lluch. La realitat sociolingüística que es viu a les aules no és més que el reflex de la realitat sociolingüística que es viu al carrer. S'ha de dir ben fort i ben clar, tenim una llengua minoritzada en molts àmbits i en franc procés de retrocés. Sortosament, senyora meua, LA VEU de Benicarló continua sent tota en valencià, ja sap vosté que tot això del bilingüisme **"bien entendido"** no és més que un terrible engany quan les dues llengües que comparteixen el mateix territori no estan en igualtat de condicions. I no ho dubte que és per això, entre altres coses no tan importants, que la seua revista és absolutament minoritària i en blanc i negre.

El pelegrí continua tenint problemes amb les fletxetes. No hi ha manera. A veure si d'una vegada li compren un plànol-guia i ell

i el seu amic deixen de pegar voltes com una trompa sense més to ni més so. L'humor de Tonyo és el més àcid de La Veu de Benicarló: **"La xica d'informació ens desaconsella totalment una pensió. Ens diu que és massa cutre. Ens envia a un hostel de carretera (deu ser de sa tia)"**. Bona aquesta.

La imatge del senyor alcalde amb aquell davantal tan blanc i polit i en aquella actitud tan natural de remenar el sofregit d'una paella fallera hauria d'haver estat portada i motiu de comentar. No comprenc com desaprofiten ocasions com aquesta, amb tan fàcils com hagueren estat titulars del tipus: "Mundo s'entrena per cuinar una de las más de mil paellas gigantes" o "L'alcalde també vol paella para todos". I encara diuen que vostés només es preocupen per posar de caldo de gatet el govern municipal.

Els dies de San Abdón són realment gloriosos. És una veritable delícia llegir les seues col·laboracions. Jo també em vaig sentir ofès amb les declaracions del senyor Jiménez de Parga; hi ha ultranacionalistes incendiàries espanyols

que quan arriben a una certa edat o xotxegen o tant se'ls en fuma tot i decideixen treure's la careta i mostrar al món la seua veritable personalitat. I jo també sóc seguidor d'Antoni Bassas, m'agrada perquè sempre porta gent interessant a les seues entrevistes i sempre els pregunta el que a mi m'agradaria que se m'acudira preguntar-los.

Ara que ja estava mig decidit a connectar-me a això de l'internet els articles del senyor Taus m'ho estan fent rumiar. Sí, és cert, em perdo moltes coses però vosté sap els maldecaps que m'estalvio.

Ridícula una vegada més la crònica futbolística. Aquests dos personatges de sainet d'Arniches ja no saben què fer per cridar l'atenció. És una evidència que no tenen ni punyetera idea de futbol, no calia que ens ho recordaren.

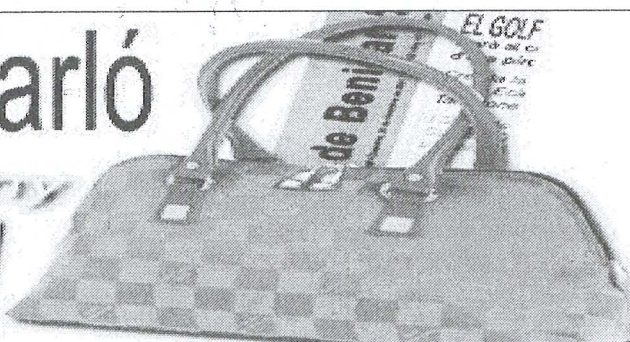
L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

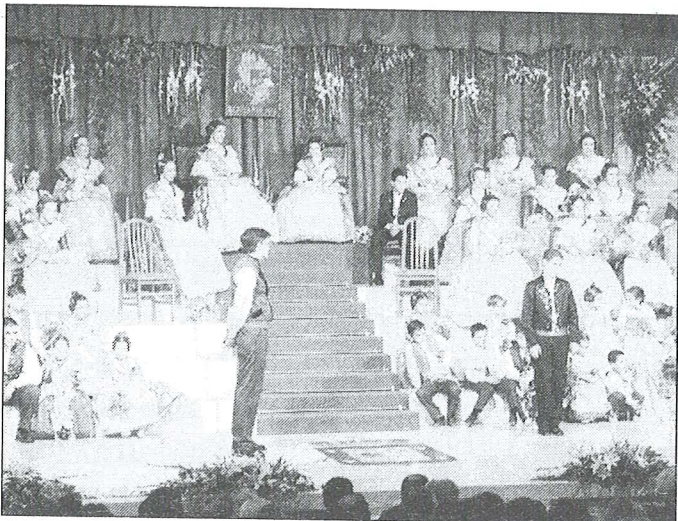
Unes quantes preguntes: què se n'ha fet dels tafaners? per què la intrèpida reportera Oms no ens diu mai qui són els mantenidors de les falles? Quan tornaran a fer entrevistes?

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

El Caduf presenta els seus càrrecs

La falla el Caduf va presentar ahir als càrrecs que la representaran al llarg de les pròximes festes falleres.

TEXT: noemíoms

FOTO: Iluísagarcia

L'entitat va proclamar a Patricia Igual i Alsina com fallera major de la falla el Caduf, qui substituirà d'aquesta manera a Andrea Vericat Compte. Per l'altra banda, els nens que representaran al Caduf seran en aquesta edició Carlos Gellida i Ortiz i la nena Carla Forés i Montaña. Cristina Valera i

Gómez serà qui apadrine el monument en aquesta edició, mentre que l'encarregada d'encendre la metxa el dia de la cremà en la falla el Caduf serà Silvia Guillem, nomenada dissabte Dama del Foc del 2003. El caduf ha elegit com lema en el seu vintè sisè aniversari, "**Hi han moros a la costa**", mentre que la frase "**A viure i a riure**" serà la que representarà el monument infantil.

DANSA

La universitat popular i el centre de Formació de Persones Adultes han convocat el primer concurs de Disseny de Punts de lectura, en el qual podran participar tots els alumnes d'aquests centres que ho desitgen. Entre els requisits es demana que el tema estiga relacionat amb el món dels llibres, així doncs, el disseny deurà contenir un tema que anime a la lectura. Els originals, dissenyats per una cara, tindran unes mesures de 20X5 centímetres i es presentaran sobre un paper o cartolina Din A4.

La Paperina tancà el cicle

La Paperina va ser l'última de les falles benicarlandes a presentar les falleres i fallers que la representaran.

TEXT: noemíoms

FOTO: Iluísagarcia

Amb més de mitja hora de retard respecte a l'horari que s'havia previst, es va iniciar diumenge l'últim acte de proclamació de la temporada a Benicarló. Una proclamació en la qual va destacar el nomenament d'Anna Sancho com Fallera Major Infantil, substituint a Àngela Verge en el càrrec. Quant als representants infantils Andrea Meseguer va ser proclamada fallera major infantil, mentre que com President Infantil del 2003

va ser nomenat Marc Baca. Ambdós prenen el relleu de Paula Ferrer i Marc Caulas, respectivament. Per altre costat, la falla està apadrinada aquest any per Josefina Solves, mentre que la padrina del foc és en aquesta edició Ana Hernández.

"**Els Amos del món**" és el lema del monument del 2003, una sàtira, en definitiva de la voràgine consumista i capitalista a la qual ens arrossega Estats Units, el país que segons la falla dicta les normes de la política i la societat actual en el món.

laveudebenicarlo@

eresMas.com

EL TEU

SETMANARI

375

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

TEXT: noemí oms

El Conseller de indústria, comerç i energia, Fernando Castelló, va signar aquesta setmana passada dos convenis amb l'associació d'empresaris del moble del Baix Maestrat que tenien com objectiu fomentar la competitivitat del cluster del Moble de la comarca. Un sector que, segons Castelló, necessita una atenció especial per a fer viables projectes com la internacionalització de les empreses. Es tracta d'un conveni marc, que tindrà una vigència de cinc anys, i el singular conseqüència del primer que marca les estratègies a mitjà i llarg termini. El conveni singular implica una inversió de 98.000 euros que finançarà íntegrament el Consell. En aquest sentit, el conseller va anunciar que es crearien comissions integrades per membres del Consell i de l'Associació d'empresaris per a realitzar el seguiment del desenvolupament del conveni que estarà vigent fins el desembre del 2003. Castelló va explicar que havent estat aquest últim any un període complicat a nivell internacional, el sector ha sabut portar la situació pel que considera que els "fa veure amb optimisme el futur" ja que "el sector del moble té moltes oportunitats". Per l'altre costat, Castelló va ressaltar la

importància del sector del moble en la província i en la comarca, ja que de les gairebé quatre-centes empreses de l'àmbit que hi ha en la demarcació cent deu es troben al Baix Maestrat. En aquest sentit, va ressaltar que Castelló es troba en el setè lloc del rànquing espanyol quant a producció de mobles, invertint 280 milions d'euros; mentre que en exportació ocupa el sisè lloc amb 78 milions d'euros. Així mateix va destacar l'esforç fet pel sector durant l'últim any quant a inversions amb 2.246.000 euros i generant nombrosos llocs de treball. El conseller va animar als empresaris que "incrementen les seves inversions ara, ja que en el context de la recuperació aquest serà un dels elements que augmentarà les oportunitats a les empreses". Per la seua banda, el president de l'Associació d'empresaris del moble del Baix Maestrat, Vicente Gellida va mostrar la seua satisfacció davant la signatura d'ambdós convenis i va assegurar que "és la primera vegada" que se sentien "satisfets amb l'atenció de conselleria" i assegurava que "com se'ns tracta ara no se'ns ha tractat mai". en aquest sentit va ressaltar les conseqüències que pot tenir pel sector del moble a la comarca la signatura d'aquests dos acords "que deri-

van en uns altres els pròxims anys", i que els "omplen de tranquil·litat".

CONSEQÜÈNCIES DE LA GUERRA

Al llarg de l'últim any, el sector del moble i l'economia, en general, han sofert una "desacceleració econòmica important", una situació que es podria agreujar amb l'adveniment de la guerra contra l'Irak donat l'elevat volum de vendes que es registren als països àrabs. Una situació de la que Castelló no va voler parlar i únicament va dir que "les empreses valencianes estan aguantant bé els avatars de l'últim període, i això ens fa veure millor el futur".

El Conseller de indústria, Fernando Castelló, va signar aquesta setmana passada dos convenis amb l'associació d'empresaris del Baix Maestrat que tenien com objectiu fomentar la competitivitat del cluster del Moble de la comarca.

Al llarg de l'últim any, el sector del moble i l'economia, en general, han sofert una "desacceleració econòmica important", una situació que es podria agreujar amb l'adveniment de la guerra contra l'Irak donat l'elevat volum de vendes que es registren als països àrabs.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
 JOSEP BARRERA
 VICENT BORRERO
 NOEMÍ OMS
 RAMON PARÍS

Fotografia
 i JOAN

La Via de la Plata

Etapa 9

Villafranca de los Barros - (Almendralejo) - Torremegía.

TEXT: tonyofibla

Sortim del poble amb la foscor de la nit i sense veure res de res. A la primera cruïlla ens trobem ben confosos, no sabem cap a on tirar, no es veu cap fletxa. Busquem a les soques dels arbres, a les pedres, a les vores del camí... No es veu cap fletxa. Veiem les llums d'un vehicle que s'apropa. Esperem i quan el tenim davant li preguntem pel nostre camí. El tractorista sense dir res i sense parar ens senyala recte, és el nostre camí. Sort del tractor que si no, ja estàvem a punt agarrar el camí equivocat.

El camí se'm fa llarg i pesat, no apleguem mai a la calçada. Finalment l'agarrem: ara 12 Km de calçada romana en línia recta.

Avui no camino massa fi, tinc les cames pesades.

Quan portem uns 17 Km tenim Almendralejo a la nostra esquerra, a 3 Km. La calçada no passa pel poble i nosaltres, és clar, no hi entrem. En aquest moments considerem que ja es hora d'esmorzar i tirats a la vora del camí ens fem uns entrepans de tonyina que ens fan recuperar la il·lusió de viure.

Seguim caminant entre immenses vinyes. Quilòmetres i quilòmetres quadrats de vinya.

Els vi d'aquesta zona de los Barros és afamat. A més es veuen finques transformades de conreus de cereals o lli a vinya.

A les 11:37, un ahora boníssima, entrem a Torremegía pel carrer Calzada Romana. El sol no tindrà temps de cremar-nos. El matinar és lo tot. Però ja fa calor.

Anem al bar a des-suar-nos. Ací no hi ha alberg però ens han col·locat a unes dependències dalt de la policia local que estan al centre del poble i està tot molt net. En aquestes dependències l'associació de dones fa uns cursets de puntaires. És un

bon lloc encara que tinguem que dormir per terra i no hi ha dutxa. A més com el municipal estava al puesto ens han situat de seguida. El municipal ha sigut total, per a prendre nota al seu llibre de pelegrins s'ha copiat tot el DNI integre: nom, número, fill de... i de ..., nascut el ..., etc. Tot el DNI, només li calia posar la foto.

Una vegada situats anem a les piscines a pegar-nos un bany i una dutxa, rentem la roba i a dinar.

Després de la migdiada anem a veure el poc que s'ha de visitar al poble. El palau dels Mexía que per a cons-

truir les parets van emprar columnes, capitells i estàtues romanes com si foren bròculs. Ara estan restaurant-lo per a fer un centre d'interpretació de la Via de la Plata i un alberg per a pelegrins. D'ací anem a visitar l'església està restaurada però els torna a caure.

Per la nit abans de gitar-me vaig sol a fer-me un patxaran al bar ja Vicent ja està al llit, millor, a l'estoreta. Quan em gito sento els sorolls del cotxes i camions que passen per la carretera, estem al costat, però això no impedeix que als pocs minuts em trasllade al món dels somnis.

Peter Pan

josep sanAbdon

TEXT: susanna anglès

Ecologistes en Acció del País Valencià, a partir dels dades subministrades per la Xarxa de l'Aigua Clara, vol fer pública la seua valoració de l'acte celebrat vaig fugir a València en defensa del Pla Hidrològic Nacional i del seu finançament europeu. Segons aquestes dades, la xifra de manifestants en cap cas ha sigut superior a 60.000, ja que que el passeig de l'Albereda, de 22 metres d'amplària i 1000 metres de llarg, no ha omplert en la seua totalitat. En la primera meitat, on és pot considerar que la densitat era de 4 persones per metre quadrat, hi havia com a molt 44.000 persones; però en la segona meitat la densitat era sensiblement menor i, a mes, calç constatar que els laterals estaven pràcticament buits. Aquestes dades és confirmen amb el nom de racions de paella preparades. En total han cuinat 380 paelles, amb una quantitat d'arròs de 15 kg per paella i, per tant, amb 150 racions cadascuna (100 g per persona), lluny dels 300 racions anunciades. Això fa un total de 57.000 racions que, segons ha pogut constatar, han sigut excessives, ja que en molts casos han sobrat i la gent s'enduia algunes racions de sobra a sa casa.

Una tercera font de comprovació ha sigut el nom d'autobusos que han entrat en la ciutat de València pels seus accessos rodats. Entre els 8.30 h del matí i els 12.15 h han comptabilitzat un total de 578 autobusos (535 dónes de Castelló i 43 dónes Alacant i Múrcia), encara que alguns no tenien cap a veure amb la mobilització a favor del PHN.

Llibres

Ventures i desventures del Papa Luna

MANEL GARCIA Grau (Benicarló, 1962), havia fet fins ara una fructífera carrera com a poeta amb quinze llibres publicats, amb alguns dels quals havia estat guardonat amb importants premis literaris, l'Octubre de València, els Jocs Florals de Barcelona o l'Ausiàs March de Gandia.

Amb *El Papa maleït*, subtítulat "Una intriga novel·lística sobre el Papa Luna", Garcia Grau debuta com a novel·lista apropant-nos a la figura d'un personatge històric molt arrelat i estimat a la nostra comarca el Papa Benet XIII, personatge protagonista d'un dels moments de crisi més important al si de l'Església Catòlica, ja que té lloc el Cisma d'Occident que es produeix quan a la mort en l'any 1378 de Gregori XI - que havia traslladat a Roma la seu papal des d'Avinyó -, els cardenals romans van triar com a successor Urbà VI. Un col·legi de cardenals dissidents es van oposar al candidat romà y van proclamar Climent VII, la qual cosa va originar la divisió en l'església. Després de diversos projectes de solució s'intenta arribar a un acord amb el concili de Pisa, on es va triar un nou pontífex Alexandre V. Ara, en lloc de dos papes n'hi havien tres, finalment es celebra el concili de Constança (1414) on són desposseïts els tres papes i nomenat Martí V. Benet XIII, successor de Climent VII, es nega a acceptar la legitimitat del nou papa i es refugia a Peníscola.

Aquests fets són narrats en la novel·la de Garcia Grau, per a això l'autor es serveix de dos personatges, el primer un professor de la Universitat Jaume I que descobreix a la Biblioteca Nacional de França un manuscrit inèdit, escrit per un secretari personal del papa; el segon aquest secretari, Lluís Colbert, personatge inventat per l'autor, que ja de vell narra els fets que va viure al costat del Papa Luna, i que es la veu narrativa de la major part de la novel·la i qui conta les conxorxes, confessions, morts misterioses, lleialtats i traïcions que li va tocar viure al papa de Peníscola. La creació d'aquest és un recurs molt encertat perquè actua com a jutge i consciència de Benet XIII. I així mateix serveix per introduir un contrapunt crític en el llibre, ja que es mostra contundent en contra de la Inquisició, o lamenta les intrigues de la política.

La novel·la està escrita imitant el llenguatge de l'època, on abunden les llargues disquisicions, sovint carregades de lirisme.

L'acció de la novel·la es desenvolupa en els escenaris de les nostres comarques, Peníscola i Morella, sobretot, i s'ajusta bastant a la veritat històrica, tot i que una novel·la no és un tractat d'història, es nota que l'autor que ha fet un bon treball de documentació.

Per últim destacaria l'aspecte material del llibre, la portada és preciosa i reproduïx la figura de Benet XIII que es troba en un retaule de l'Ajuntament de Cinctorres i que ha estat fotografiat pel conegut fotògraf morellà Julio Carbó.

**MANEL GARCIA GRAU. *El papa maleït*.
Barcelona. Ed. Planeta. 294 pàgs.**

Una part dels autobusos (20%) anaven quasi buits o mig buits. Si comptabilitzem una mitjana de 40 persones per autobús, això suma un total de menys de 25.000 persones de fora de la ciutat de València. Per tant, la participació valenciana en l'acte gastronómico-reivindicatiu ha sigut menor un 50% i, per tant, la valorem com una entitat menor. Ecologistes

en Acció valora com un rotund fracàs la mobilització preparada pel Partit Popular en favor del PHN. La implicació de la societat civil valenciana ha estat molt per davall dels previsions del govern valencià i dels organitzadors. I tot això a pesar de la intensa campanya de propaganda en tots els mitjans informatius durant els últimes setmanes, finançada de forma

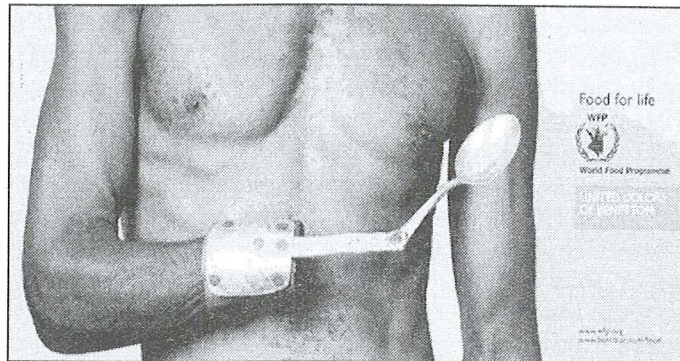
il·legal i vergonyosa amb diners d'institucions públiques (Corts Valencianes, diputacions i ajuntaments) fins a un total d'1,7 milions euros. Ecologistes en Acció creu que la societat civil valenciana ha girada l'esquena a la convocatòria del Partit Popular, que no dubta a demanar a la Unió Europea el finançament del transvasament de l'Ebre.

Marketing amb causa: tot val (1)

La multinacional tèxtil United Colors of Benetton ha iniciat, en febrer de 2003, una campanya publicitària amb el Programa Mundial d'Aliments (PMA), una agència de les Nacions Unides.

TEXT: **perebausà**

Són conegudes les polèmiques campanyes d'aquesta empresa per la utilització de fotos sobre drames humans com els refugiats, la sida o la pena de mort. La campanya actual compta amb anuncis de fotos de gent que pateix fam de diversos països del món. En la primera apareix Mustafà Mandalay, un llaurador de Serra Lleona a qui els rebels van tallar les mans perquè no cultivés la terra. Una ONG, Handicap Internacional, li posa una humil pròtesi "braç-cullera" de ferro. En la foto apareix Mustafà amb el seu tors nu i el seu "braç-cullera", amb els logo de PMA i Benetton. Es complementa amb informació sobre la seva història, família, vida... El director de PMA justificava la seva col·laboració perquè **"la fam creix i nosaltres no rebem cap euro de NU i depenem dels governs i la seva ajuda cada any baixa"**. Però la imatge solidària i multiètnica amb què vol dotar-se Benetton no encaixa massa bé amb moltes de les seves accions. En 1991 Benetton comprà més de viut-centes mil hectàrees de la Patagònia argentina a baix preu, desvià rius per a regar els seus camps i obligà a desallotjar més terres en una comunitat maputxe. En 1998, una investigació realitzada a Turquia demostrà que una empresa subcontractada de Benetton emprava assíduament joves

de 9 a 13 anys per a la confecció de roba amb sous mensuals inferiors als 66 euros. Es publicaren fotos on es veien als joves cosint pantalons amb el "made in Italy" i el logo de Benetton. Les associacions de consumidors italianes denunciaren la "doble moral" de l'empresa.

Nestlé, el primer grup alimentari del món, reclamà a Etiòpia sis milions de dòlars-el 0,007 per cent dels seus ingressos anuals- en plena crisi de fam, a finals de 2002. En 1975, del govern etíop va nacionalitzar una factoria d'una empresa alemanya que fou adquirida per la Nestlé en 1998. Ara, en plena crisi alimentària, amb més d'onze milions de persones afectades és quan la multinacional suïssa reclama els seus "drets". Amb la propietat privada no es juga. El govern etíop actual ofereix una quantitat que no és acceptada per la multinacional. Diverses ONG, entre elles Intermon Oxfam, condemnarem el contenciós plantejat per Nestlé. Durant la segona quinzena de desembre de 2002, més

de quaranta mil correus electrònics foren enviats a la central de la multinacional suïssa per demanar la retirada de la reclamació. Representants de Nestlé i del govern etíop, amb Intermon Oxfam com observador, signaren un acord en gener de 2003. Nestlé redueix la reclamació de sis a milió i mig de dòlars, i a més a més, es compromet a reinvertir-ho en projectes d'ajuda humanitària en el país. Curiosament, aquesta multinacional "també" s'ha caracteritzat pels seus projectes d'ajuda al tercer món, com el Programa Nodrir en diversos països d'Amèrica del Sud que té per objectiu prevenir i combatre la desnutrició alimentària amb l'educació nutricional.

Casos com els comentats i molts altres més, posen en discussió l'anomenat màrqueting amb causa. És que les multinacionals s'han fet conscients de la seva responsabilitat social o s'han adonat que la solidaritat dóna "bona imatge"? És denomina màrqueting amb causa a tota activitat que una empresa

desenvolupa per associar-se amb una causa social determinada amb l'objectiu d'aconseguir a la vegada el millorament de la seva imatge i l'increment o consolidació de la seva posició en el mercat, és a dir, de les seves vendes. Segons els experts en màrqueting les empreses han d'oferir als seus clients quelcom més que un bon producte, una excel·lent comunicació i una eficient distribució, s'han de compartir els seus valors personals, el que anomenen "situació en el mercat per afinitat amb la clientela". Estudis de mercat han determinat que el recolzament d'una marca a un projecte social influeix entre dos o tres vegades més en les decisions de compra que el patrocini d'activitats esportives o culturals.

L'objectiu de tota empresa és el guany econòmic, el benefici dels seus accionistes. Des d'aquest punt de vista, no hi cap incoherència entre les agressions de les multinacionals al tercer món, on és la mà d'obra barata i els recursos, i el màrqueting amb causa al primer món, on estan els consumidors dels seus productes. Certament el valor solidari ha entrat en el consum igual que altres béns immaterials com la joventut. El pas d'una economia de mercat a una societat de mercat on tot, absolutament tot està mercantilitzat, és un tret característic de la globalització neoliberal.

XIRUCA

Senda de l'Espàrrec

TEXT: ceXiruca

Enguany, la primera eixida del Xiruca fou l'anomenada dels tres masos, allà pel 26 de gener, que amb l'excusa de Senda de l'espàrrec, arplegarem 56 caminadors darrere del Mas de Conill i amb un fort vent de mestral ens posarem a caminar cap allà les vuit del matí.

La veritat siga dita, d'espàrrecs no en trobarem cap, però el desconeixement per a molts de la serra i la proximitat de la mateixa, la feia un bon atractiu.

Així, el primer camí ens porta a un tallat que hi ha al costat del Barranc de La Garrotxa, per entrar després al Pla dels Avencs, on el sender que hi havia abans es converteix amb una pista. Que hem de fer! Després, resguardats del vent per la serra, remuntarem pel costat d'una pedrera per a buscar Les Cabanetes, on els madaleneros s'alegraren molt de xafar de nou el seu terme.

En una estoneta, David, el més menut, ens portaria fins al Coll del Fardatxo on esmorzarem al costat dels cingles del Cocó de l'Escala, front del Racó del Groc.

Una vegada coronat el Fardatxo, el sender planeja

Carrasca monumental repleta de bellotes del Mas d'Exaudi

per les llomes a on la mola sempre es vigilant, passarem per la culata dels Atans camí del Coll Negre on agafarem la pista que ve del Mas d'Exaudi.

Descansarem una altra estona sota una de les carrasques més grans del Maestrat i férem unes fotos per després, tot seguit, visitar el mas. Els guardes ens diguérem que l'aigua de la cisterna no era potable, es a dir, no tractada amb lleixius i derivats, però molt bona per beure i més quan hi ha set.

Continuarem el nostre

camí a buscar la Roca Nacia, que s'alça sobre el Barranc de La Garrotxa i el Pla d'Alifragos, es un perfecte mirador dels Ports, Montsià i de molts dels pobles dels voltants. Dalt mateix ens sorprenguera una curiositat de la natura, dons Manolo havia trobat el punt d'aigua sota una petita llosa que li havien comentat.

Hi havia sota la llosa un forat d'un pam de diàmetre i mig metre de fondo on surt el nivell freàtic i mai no s'acaba l'aigua. Després, a casa meua, Bertomeu,

m'on pare, m'explique que es tracte de la Font de l'Allero on els caçadors abeu-raven i els seus gossos també.

Després de baixar la Roca Nació visitarem el Mas de l'Allero per seguir fent camí fins al Pou de les Basses per a dinar. L'anècdota fou que servidor, no pot aixecar el cul, dons tot hom es va posar en moviment per marxar.

Ja baixant pel Barranc de La Garrotxa tinguérem una baixa al doblegar-se el turmell Pilar, ens vam arplegar tots on finalitza el sender i ens vam esperar al cotxe que Tolo i Mingo anaren a buscar per dur a la ferida al Mas de Conill.

Més tard, creuem el barranc i arribem al mas allà a les tres del vespre on vam fer l'explicació pertinent de lo que hi havia passat, dons els del Xiruca ens caracteritzem per fer les caminades sense pressa i portant el ramat el més agrupat possible, així podem assabentar-nos tots del que veiem i per on passem, que sempre es bo saber-ho.

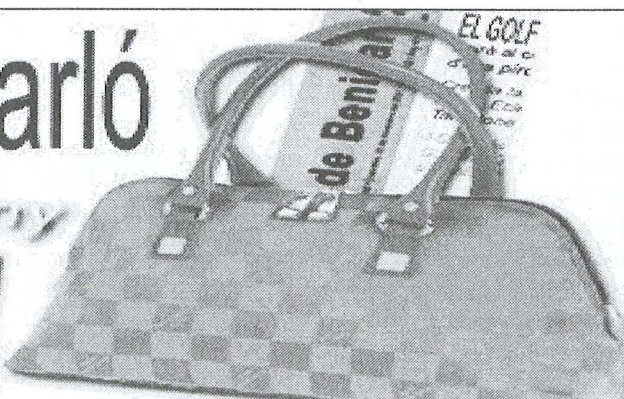
NOVA EIXIDA

Ara a esperar a l'altra, que serà el 21 de març, allà per La Pobla de Benifassà.

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

CDB

“Paella para todos”

San Jorge, 2 - CD Benicarló, 1

L'equip més representatiu del poble on el senyor diputat Tena Ronchera fa d'alcalde, ens va tornar a guanyar per només un gol de diferència.

TEXT: rodolfo **serrano**

paco **delcastillo**

Enguany ens han superat per tots els costats guanyant tots dos partits, però això no és una cosa que em lleve la son ni el bon humor. Tinc la impressió que tampoc serà l'any de l'ascens de categoria de l'equip de l'alcalde-diputat però, encara que ho fóra, més dura serà la caiguda. Com ja vaig anunciar, el matx es va verificar dissabte malgrat que a l'endemà tothom havia de passar llista a València i menjar-se un plat d'autèntica paella valenciana (amb el bachocó, la lleuga i les quereilles). Com bé va dir nuejtro actual minijtro de trabaho i eppresideng de la yeneralitá, “aquí hemoh venio toh loh valencianoh a manifettar-noh para que noh den el agua que hobra en lah demah comunidadeh”. Els que no vam anar hem quedat definitivament condemnats al foc etern, a excepció

d'aquells que havien de presidir la glorificació dels instruments de percussió més típics del nostre poble i fins i tot de Medinaceli. Passarà a la història la cadència i precisió amb què el nostre regidor de cultura va fer els primers acordats dels harmoniosos ritmes del Baix Aragó. Multitud d'autocars a costelles de tots els que paguem impostos es van acostar a la capital de la paella i el ninot per tal que la televisió autonòmica ens donés una nova lliçó d'allò que s'anomena manipulació informativa. El dia abans, el CDB havia estat objecte d'un arbitratge nefast per part d'un tal Corma Membrado. El San Jorge va aconseguir el seu primer gol només començar el partit, en una jugada embrollada on hi va haver de tot, fins i tot una possible falta d'un davanter local. Ja hi som. Tot i empatar deu minuts després i fer un gran partit, el Benicarló va veure com l'equip format a cop de talonari pel seu president,

donava una lliçó magistral de pèrdua de temps, entrades dures i provocacions. La conseqüència més immediata de tot plegat va ser la victòria final i els tres punts que es van quedar a casa d'ells. Els més descreguts es preguntaran com és possible que el San Jorge estiga tan per davant de nosaltres a la classificació, quan Benicarló és vint-i-cinc vegades més gran. Com deia Bob Dylan, la resposta només la sap el vent, amics. Però la gran diferència entre ells i nosaltres és que ells mai no podran mantenir un equip amb gent de la pedrera (no en tenen) i nosaltres podem lluir un equip format, en la seua majoria, per joves madurats a equips locals.

Demà dissabte, el Benicarló es jugarà una altra final davant el Vilafamés, que actualment ocupa el vuité lloc de la classificació i té tretze punts més que nosaltres. Recorde que el partit és dissabte per obvis motius religiosos ja que a

l'endemà ens trobem amb el primer diumenge de Cuaresma, que com tothom sap per l'accent religiós del nostre poble, és època de recolliment i oració per tal de preparar la Setmana Santa amb tota la seua explosió de fervor religiós i sacrifici. Que ningú no pense en una altra cosa.

Per la seua banda, el Benicarló juvenil va ser objecte d'una idem anomenada Castelló juvenil (no sé si “B” o “C”). Es veu que aquesta gent, ben alligonsats pels tècnics de la seua casa, es van dedicar a provocar els nostres jugadors que, víctimes de la seua inexperiència, van picar l'ham.

Total, que van perdre per 0-1. Els de la Plana van fer gala de la seua prepotència i el seu “savoir faire” per tal de reforçar els lligams existents entre la seua institució i els equips que treballen per a la seua conveniència i gaudi.

Atletisme

Jocs Esportius Escolars

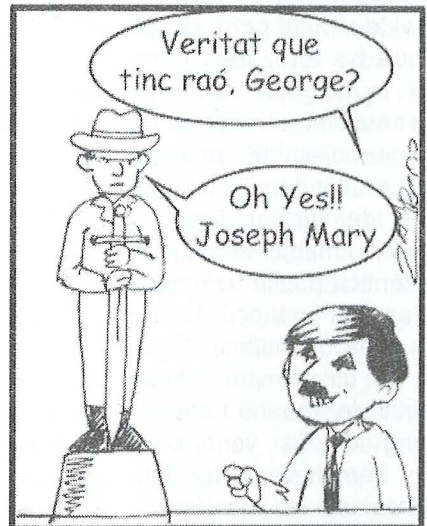
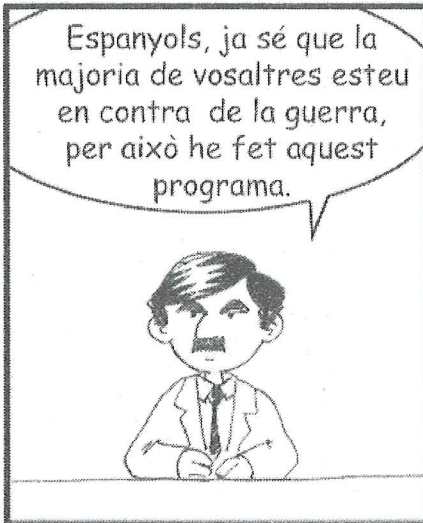
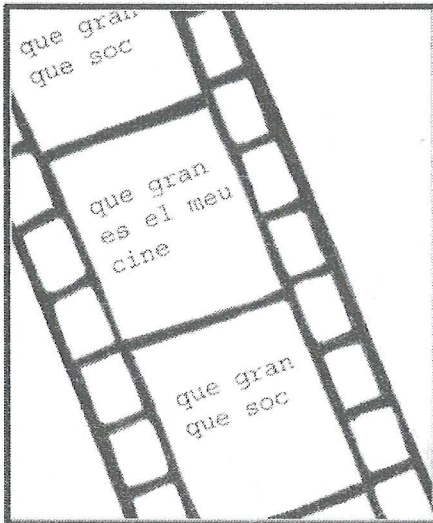
TEXT: carms **ROS**

La tercera fase dels Jocs Esportius Municipals, que es va celebrar el passat

diumenge a les pistes d'atletisme El Povet va transcórrer en un matí tranquil i amb un dia esplèndid, on va lluir el sol i els atletes

del Club Atletisme Carms Ros. Tots els clubs van poder gaudir de les proves preparades.

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ Què gran és el meu cine

[laveudebenicarlo@](mailto:laveudebenicarlo@eresMas.com)

eresMas.com

E-MAIL DE CONTACTE